

Sygn. akt VI Ka 401/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Karin Kot (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013r.

sprawy **M. L.**

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt II K 2153/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. L. w ten sposób, że:

- w orzeczeniu zawartym w pkt II części dyspozytywnej wyroku okres próby ustala na 2 (dwa) lata,
- uchyla orzeczenie zawarte w pkt III części dyspozytywnej wyroku,
- w orzeczeniu zawartym w pkt IV części dyspozytywnej wyroku orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych skraca do 1 (jednego) roku,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 401/13

UZASADNIENIE

M. L. został oskarżony o to, że:

w dniu 17 października 2012r. w J. na ulicy (...) kierując samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc w kierunku ulicy (...) na zakręcie drogi w prawo nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych, w wyniku czego stracił panowanie nad prowadzonym przez siebie pojazdem, wpadł w poślizg, zjechał na przeciwległy pas ruchu, a następnie chodnik i potrącił idącą po chodniku A. G., wskutek czego doznała ona obrażeń ciała w postaci urazu głowy z raną tłuczoną głowy, wstrząśnieniem mózgu i pourazowym zespołem psychoorganicznym, rozległego krwiaka barku

i klatki piersiowej po stronie lewej, złamania kompresyjnego 6 kręgu piersiowego, skutkujących naruszenie czynności narządów jej ciała na okres powyżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 22 maja 2013r. , sygn. akt II K 2153/127:

I. uznał oskarżonego M. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 177 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 177 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. L. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby,

III. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. L. środek karny w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej A. G. w kwocie 20.000 złotych,

IV. na podstawie art. 42 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. L. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat,

V. na podstawie art. 43 § 3 k.k. nałożył na oskarżonego M. L. obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów organowi wydającemu,

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego M. L. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonego M. L., który zarzucił rażąco niewspółmierność kary w stosunku do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz wobec celu prewencji indywidualnej i społecznej prewencji poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności, środka karnego z art. 46 § 2 k.k. w rozmiarze 20.000 złotych i zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat.

Stawiając powyższy zarzut obrońca oskarżonego M. L. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania karnego, na zasadzie art. 66 § 1 k.k., orzeczenie obowiązku w rozmiarze do 5.000 złotych oraz orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Podczas rozprawy apelacyjnej obrońca oskarżonego zmodyfikował zawarty w złożonym środku zaskarżenia wniosek domagając się uchylenia orzeczonego względem oskarżonego środka karnego w postaci nawiązki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego częściowo zasługiwała na uwzględnienie, choć wniosek o warunkowe umorzenie postępowania względem oskarżonego Sąd Okręgowy, mając na uwadze realia niniejszej sprawy, ocenił jako nieuprawniony.

W tym miejscu wskazać w pierwszej kolejności należy, iż Sąd Rejonowy wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił wszystkie występujące w sprawie okoliczności istotne dla określenia rodzaju kary, jaka winna zostać względem oskarżonego orzeczona, jak i te, które mają znaczenie dla ustalenia jej wysokości. Zajęte w tej kwestii stanowisko zostało należycie uzasadnione. W złożonym środku zaskarżenia obrońca oskarżonego nie wskazuje żadnych przekonujących argumentów podważających prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu. Na poparcie tezy o możliwości i celowości zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania skarżący nie wskazuje jakichkolwiek przesłanek uzasadniających takie rozstrzygnięcie. Ich istnienia nie dostrzega również Sąd odwoławczy. Należy bowiem zauważyć, iż przepis art. 66 § 1 k.k. określa przesłanki jakie muszą zaistnieć aby tę instytucję zastosować. Podstawową jest to, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, co w będącej przedmiotem osądu sprawie nie miało miejsca. Sąd Okręgowy w pełni podziela argumenty zawarte w

pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazujące na wyższy niż powołany powyżej stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu przypisanego M. L.. Z kolei podnoszone przez obrońcę oskarżonego okoliczności dotyczące właściwości i warunków osobistych oskarżonego pozostawały całkowicie bez wpływu na ocenę stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, które zadecydowały o potrzebie wymierzenia względem oskarżonego kary. Wprawdzie nie wszystkie one były znane Sądowi I instancji, w tym zwłaszcza Sąd rozpoznający sprawę nie miał wiedzy, iż oskarżony po wydaniu wyroku rozpocznie studia stacjonarne I stopnia na Wydziale (...) Uniwersytetu Ekonomicznego we W., jednakże okoliczności te, z powołanych powyżej względów w żadnej mierze nie mogły same przez się przesądzać o zasadności wniosku obrońcy w zakresie warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego. Suma wskazanych przez obrońcę oskarżonego okoliczności w powiązaniu z charakterem czynu jakiego dopuścił się M. L. zadecydowała jednak o potrzebie zmiany zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie względem oskarżonego kary pozbawienia wolności na najkrótszy przewidziany przez przepis art. 70 § 1 pkt 1 k.k. okres próby.

Jednocześnie mając na uwadze treść pisma Towarzystwa (...) S.A. z dnia 6 listopada 2013r. zawierającego informację, iż ubezpieczyciel wypłacił pokrzywdzonej A. G. kwotę 35.000 złotych z tytułu zadośćuczynienia oraz kwotę 450,36 złotych z tytułu kosztów leczenia i 140 złotych jako koszty opieki Sąd, zgodnie z wnioskiem obrońcy oskarżonego, uchylił zawarte w pkt III zaskarżonego wyroku orzeczenie o środku karnym w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej A. G. w kwocie 20.000 złotych. Obowiązek naprawienia szkody (orzeczenie nawiązki) odnosi się bowiem tylko do szkody realnie wyrządzonej, a więc takiej, której nie naprawiono (w całości lub w części). W sytuacji gdy - pomimo dokonania wypłaty przez ubezpieczyciela na rzecz pokrzywdzonej wskazanych kwot - Sąd Rejonowy orzekł o obowiązku uiszczenia przez oskarżonego nawiązki, pozostawało stwierdzić, że orzeczenie to podlega uchyleniu, bez potrzeby wydawania rozstrzygnięcia następczego.

Jako rażąco surowy Sąd Okręgowy ocenił także wymiar orzeczonego względem oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Należyta ocena wszystkich występujących w sprawie okoliczności, w tym przede wszystkim to, że naruszenie przez oskarżonego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym miało charakter nieumyślny, zaś od daty zdarzenia upłynął już przeszło rok, podczas którego M. L. rozpoczął studia a co za tym idzie stał się on bardziej dojrzały, uzasadnia orzeczenie względem niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Tak ukształtowany środek karny winien uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania i zapobiec powrotowi do przestępstwa.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego Sąd Okręgowy zwolnił go na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w całości.